

de. Der er ingen Tvivl om, at det kunde ordnes paa anden Maade, saaledes at disse Krav, Ønsker og Besværinger indgik skriftligt til Ministeriets Behandling i Kontorerne, og at Svarene ligeledes udgik skriftligt til de Medlemmer, som indbragte dem, og som atter lod dem gaa videre. Men jeg tror alligevel, vi ikke skal ønske at faa en saadan Ændring; selv om det er trættende for mange at høre paa disse lokale Ønsker, Krav og Besværinger, tror jeg alligevel, at det er en stor Fordel, at de fremkommer mundtlig fra Tingets Talerstol og bliver mundtlig besvaret, eventuelt afvist, med en mundtlig Motivering af vedkommende Minister. Jeg tror, det er i alle Henseender den hensigtsmæssigste og den for Befolkningen mest tiltalende og for Rigsdagens Arbejde heldigste Fremgangsmaade. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at naar der kommer den Slags lokale Ønsker, Krav og Besværinger, kan der være adskillige, hvem det i meget ringe Grad interesserer, det kan ogsaa i høj Grad hænde for de ærede Referenter. Dertil vil jeg kun sige, at saa meget des bedre, saa faar de Herrer Lejlighed til at tage sig — jeg vil ikke sige en lille en paa Øjet, men i alt Fald en haardt tiltrængt og sikkert meget velfortjent Hvilepavse.

Inden jeg for mit Vedkommende fremsætter nogle enkelte af den Slags lokale Bemærkninger, vil jeg sige, at naar jeg, skønt jeg som Medlem af Industriudvalget har haft Lejlighed til at komme nogle af Industriens Krav paa nærmere Hold, ikke agter at blande mig i den her førte Diskussion om Industrikrisen, er det, fordi det er min Overbevisning, at indtil det nye Materiale, som Handelsministeriet nu har under Trykning, foreligger, er det i Virkeligheden umuligt at sige noget nyt om denne Sag udover, hvad der er sagt paa de store Møder her i København og paa Sommerens politiske Møder, og det forekommer mig, at baade det ærede Medlem Hr. Staunings og i endnu højere Grad det ærede Medlem Hr. Rodes Taler bærer Vidnesbyrd herom. Der var intet nyt deri, der var det interessante i det ærede Medlem Hr. Staunings Tale, at han rent og klart tog Standpunkt for Importregulering og Importforbud, altsaa for den skarpest mulige Beskyttelse. Hvad det ærede Medlem Hr. Rodes Tale angaar, maa man sige, at her var det ganske

modsat, der var ikke blot ikke noget nyt i det ærede Medlems Tale om denne Sag, men der var ikke en Gang det gamle, han tidligere ved adskillige Lejligheder har sagt. Den Tid er ikke saa fjern, da ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode kunde tage Ordet Importregulering i sin Mund, han gjorde det ikke nu ved Finanslovsforslagets første Behandling, det Ord forekommer overhovedet ikke i hans Tale. Det ærede Medlem har tidligere adskillige Gange gjort det, han gjorde det saa sent som ved det store Møde, Industrien holdt den 14. Juni 1921 her i København. I det Referat, som i Pjeceform er udsendt derfra, taler det ærede Medlem Hr. Rode endnu om Importregulering, ganske vist med stigende Forsigtighed. Han nævner Ordet, og saa siger han derefter udtrykkelig: „Imidlertid er det jo ikke Meningen fra vor Side at paastaa, at dette er den eneste Vej, det er blot min Mening at sige, at dette var en Vej, maaske endnu er en Vej.“ Altsaa paa det Tidspunkt kunde det ærede Medlem Hr. Rode endnu nævne Ordet Importregulering og nævne det som en Udvej. Det skete ikke ved Finanslovsforslagets første Behandling, der er nogle, som paastaar, at Grunden er den, at der i Mellemtiden er kommet en Mand i Vejen med en Slæde, nogle siger, det er en Husmand.

Hvad mine lokale Bemærkninger angaar, har jeg en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har været saa velvillig at foreslaa det Tilskud, som ydes til Lægehjælp paa Thunø, en lille Ø i min Valgkreds, forhøjet med 33 1/3 pCt. fra 600 til 800 Kr., efter at Amtsraadet har bevilget en tilsvarende Forhøjelse. Jeg tror, det er vel motiveret paa Grund af de forøgede Udgifter.

Saa har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, som samtidig vedrører den højtærede Forsvarsminister. Paa Finansloven for 1915—16 blev der bevilget 4 000 Kr. til en Lystønde paa Issehoved Rev paa Nordkysten af Samsø for at lette den vanskelige Sejlads i disse Farvande. I Betænkningen over Finanslovsforslaget findes en Skrivelse fra den daværende Landbrugsminister, Hr. Kristjan Pedersen; hvori han indrømmer Ønskeligheden, men samtidig gør opmærksom paa den Vanskelighed, der er for Fyrvæsenet